

KŘESŤANSTVÍ

Slova Ježíše Krista „Moje království není z tohoto světa“ nám jasně dokazují, že celá naše víra se opírá o skutečnost, že za tímto světem, který známe, za hvězdami a planetami, za oblastmi hmotnými, prostorovými a časovými existuje i jiný svět. Skutečný svět, svět věčný, svět boží a svět andělů, svět z něhož náš svět a všechny světy vznikají. Nemůžeme ho vidět, nemůžeme ho nakreslit. K našemu zraku nikdy nepronikl jediný paprsek z těchto míst. Věříme však, že od věčnosti existuje a Ježíš, který odtud přišel, nám o něm leccos vyprávěl. Ježíš přišel na naši Zem z věčnosti. Byl vychovávaný v Izraeli. Vychovával ho snoubenec Panny Marie a později jeho tzv. pěstoun Josef. Panna Marie, matka Ježíšova, odpovídá andělovi ještě tehdy, když netuší, že je už těhotná: „Ale já muže nepoznám.“ Anděl odpovídá Marii: „Moc Nejvyššího tě zastíní a Duch Boží sestoupí na tebe.“ To byla odpověď na otázku Panny Marie. „Moc Nejvyššího,“ říká anděl a nejvýše stojí Bůh. Řecký filozof Herakleitos (540 – 475 př. n. l.) říká: „Logos je Bůh a Bůh je inteligentní, věčný, suverénní, protože nezávisí na bozích. Je podstatou všech věcí, něco, jako univerzální rozum.“ Spinoza věřil v Boha, který se projevuje v zákonité harmonii kosmické existence.

Filón chápal Boha jako transcendentního stvořitele a nekonečně vzdáleného od viditelného světa. Je to jakási lidskému rozumu nepochopitelná síla, neosobní, netělesná. Protože každá hmota představuje určité „zlo“, kontakt Nejvyššího se životem se může uskutečňovat jen prostřednictvím zprostředkovatele a tím je logos. Logos je Slovo Boha, emanace jeho Ducha, nástroj formování a usměrňování materiálního světa. Je to rozum a pravzor všech věcí. Logos vládne světu podobně, jako duše vládne lidskému tělu. Hinduisté tvrdí, že přestože se Bůh projevuje v nespočetných podobách, je jediný a nesrovnatelný. Někdy sestupuje mezi nás osobně a někdy posílá svého představitele, jako například syna, služebníka, nebo přijde v skryté podobě.

Bůh ovládá všechno živé v celém vesmíru. Bůh je nejvyšší inteligencí, prapříčinou všech věcí – neexistuje následek bez příčiny.

Bůh je věčný, nekonečný, stálý, nehmotný, jediný, Všemohoucí

a nanejvýš spravedlivý. Bůh je trojjediný – Bůh Otec, Bůh Syn a Bůh Duch svatý. Syn po pravici a Duch svatý po levici. Samozřejmě, pravici a levici máme chápat jako obraz blízkosti Syna a Ducha, a ne doslovně. Bůh je mimo naše schopnosti a chápání. Je všemohoucí a všeobsáhlý. U něho není rozdělení na mužské a ženské, protože On je všechno ve všem.

Celá příroda jasně hovoří, všechno, co kolem sebe vidíme, vydává svědectví, že Bůh existuje.

Boha není možné dosáhnout rozumem, jen vírou, která pošle rozum spát. Bůh je pro nás, lidi, nepochopitelný, všudypřítomný, bez prostoru a věčný, bez času. Bůh je vyňatí z časových mezí a svrchovanost nad všemi časovými rozměry.

Podle Kabaly je bůh nejvyšší a pravá emanace, tedy nejvyšší Koruna – Kéter. Spočívá v pravdě a inteligenci. Je nejvyšší dobrotou a spravedlivostí, ideál souměrnosti a harmonické krásy. V Něm je vítězný pohyb, hmotný princip, věčný klid, schopnost vývoje, princip síly. Jeho vůle je věčné tvoření a jeho říše je nekonečno.

Bůh je pramenem života a tvůrcem univerza. Člověk pochází od Boha a k Bohu se vrací. Bůh je v nejhlubším smyslu slova a v nejvyšším významu látkou a formou vesmíru, neboť bez něho nic nemůže existovat, protože jeho podstata je základnou podstatou všech věcí. Bůh je nejvyšší dobro. Je ten, koho žádný smrtelník neviděl.

Islám říká: „Není na nebesích ani na zemi nic, co by mohlo oslabit Boha, a On je věru Všemohoucí a Všemocný.“

Hospodin v Starém zákonu vyřkl o sobě tato slova: „Jsem, který Jsem.“ „Já jsem světlo světa,“ hovoří Ježíš. A já říkám, že člověk od Boha přišel, k Bohu jde a Bohu se bude zodpovídat. Vedle všech těchto názorů a myšlenek o Bohu velmi jednoduše a výstižně hovoří evangelista Jan, učedník, kterého Ježíš miloval.

Je to známý výrok Nového zákona z První knihy Evangelia sv. Jana: „Na počátku bylo Slovo a Slovo bylo u Boha a Bůh byl to Slovo.“

Slovo je Logos a Logos je Bůh. Při rozhovoru s Filipem, apoštolem Ježíšovým, padla otázka: „Pane, ukaž nám Otce.“ Tedy Boha. Vidíme, že už tehdy lidé byli zvědaví, a dokonce i apoštolové, kteří žili v blízkosti, bezprostředně u Ježíše, si neuměli vysvětlit, jakou podobu má Bůh. Ježíš jim dal odpověď: „Kdo mne viděl, viděl i Otce.“

Člověk už asi nikdy neuvidí takového člověka, jakým byl Ježíš.

Takový člověk se už asi nikdy nenarodí. Pro nás lidi je Ježíš nedosažitelný ideál, můžeme se mu přiblížit, ale to, co dokázal on, to nikdo z lidí nedokáže.

Bůh je nejvyšší inteligencí, prapříčinou všech věcí.

Bůh je věčný, stálý, nehmotný, jediný, všemohoucí, spravedlivý a dobrý.

Definovat Boha je pro člověka velmi těžké, protože lidský jazyk je chudobný na výrazy a Bůh je pro lidi něco, co přesahuje inteligenční úroveň lidstva. Kdyby k Vám někdo přišel s přáním: „Ukaž mi Boha,“ odpovězte mu: „Podívej se na slunce.“ Při pohledu na slunce sklopí zrak. „No vidí,“ povězte mu, „na slunce se podívat nemůžeš a Boha bys chtěl vidět.“

V první řadě je třeba milovat bližního svého, protože když nemiluješ svého bližního, kterého vidíš, jak můžeš milovat Boha, kterého nevidíš?

„Miluj a dělej, co chceš,“ říká sv. Augustin.

Na světě je víc než jedna miliarda křesťanů a jejich svatou knihou je Bible.

Bible je úžasná kniha, proto se také nazývá „Kniha knih“. Vypráví nám o stvoření světa, naší Země a prvních lidech na ní.

Vypráví o hříchu (Kain a Ábel). Vypráví o potopě na zemi a o zkáze lidí. Prvním zachráncem lidí byl Noe a jeho rodina (říká se, že Noe byl též mimozemského původu, podobně jako Henoch a Ježíš), kteří se zachránili v arše po upozornění Boha, že přijde potopa. Noe naslouchal hlasu Boha, a proto se zachránil.

Dále nám Bible vypráví o Babylonské věži a my víme, jak to dopadlo. Až do dnešních dní se lidé nemohou dohovorit jednou světovou řečí, ale mají jich nespočetně mnoho v různých koutech celé země.

V Bibli se můžeme dočíst o Abrahamovi a jeho jediném synovi Izákovi.

O Lotově ženě, Sodomě a Gomoře, o nichž se říká, že byly zničeny sopečným, atomovým nebo nukleárním výbuchem?

Překrásně je v Bibli popsán příběh Josefa a jeho bratrů. Je zajímavé, že tento příběh se uvádí i v Koránu. V nejtěžších dobách Izraelitů se na scéně objevuje Mojžíš, jehož najde faraónova dcera náhodně v košíku, jak plave po Nilu. Zachrání ho a dá ho vychovat kojné, která je shodou okolností právě jeho matka (podrobněji se

o tom můžete dočíst v Starém zákonu, kniha Exodus).

Mojžíš zachraňuje Izraelity z otroctví a přivede je po strastiplné cestě a za pomoci Hospodina do zaslíbené země.

Krásný je i příběh Samsona, jeho zázračné síly, která se ukrývala ve vlasech. Neméně krásný je příběh o souboji mezi Davidem a Goliášem, v němž vítězí mnohem slabší, ale šikovnější a moudřejší pastýř David (později izraelský král).

Období proroků a jejich proroctví je též plné neuvěřitelných a poutavých příběhů. Tak například je tu popsána nesmírná moudrost Šalamouna, krále Izraele. Je tu Eliáš, který byl vzat do nebe (tu jde též o mimozemský zásah). Proroctví Izaiášovo a Jeremiášovo, která jsou velmi důležitá v otázce Ježíše Krista. Příběhy Jonáše, který byl tři dny v břichu velryby, podobně jako Ježíš tři dny v hrobu a po třech dnech vstal z mrtvých. V Bibli se nacházejí i žalmy, překrásné básně Šalamounovy a Davidovy. Dále jsou to přísloví, která jsou v mnohých směrech velmi poučná a důležitá pro život člověka. A samozřejmě jsou tu evangelia, která jsou vrcholem Bible. Evangelia, která popisují život Ježíše Krista. Po jeho účinkování na této zemi napsali ještě evangelisté a apoštolové Skutky apoštolů a listy svým církvím v okolí, kde žili. Na konci Bible je uvedeno Janovo zjevení, které hovoří o skončení světa, jež nazýváme apokalypsa.

ADAM A EVA

Hřích

Zlo, které pochází od ďábla, satana čerta, Lucifera... Proč je na světě zlo, hřích, války, zločiny, nepřátelství, neshody?

Kdo je to vlastně ďábel? Ježíš ho nazývá „lhářem“. A skutečně. Ďábel má mezi lidmi způsobit lžemi to, aby konali skutky, které člověka a svět přivedou ke zkáze. Člověk se dá oklamat a dříve nebo později vynajde něco, co způsobí zkázu všem (modleme se, aby tomu tak nebylo). Člověk už vynášel atomovou zbraň. Kdyby vypukla atomová válka, byla by příčinou nepředstavitelné zkázy lidstva. Ďábel pokouší lidi, aby holdovali alkoholu, drogám, sexu, hazardním hrám, které způsobují neštěstí a smrt lidí. Nabádá lidi ke krádežím věcí a peněz. Namlouvá lidem, že život po smrti neexistuje. Nabádá lidi k nenávisti k Písmu svatému a k existenci Boha. Člověk, který je ovládán ďáblem, má mnoho materiálního bohatství a chce mít ještě víc. Jeho žádostivost po penězích nepozná hranice, obchoduje na černo a nezákonně. Když budete chtít s takovým člověkem soupeřit, stanete se jeho nepřítelem. Proto jsou na světě neshody, války a nepřátelství. Ďábel říká: „Nevěřte v Boha! Pryč s Bohem! Bůh je mrtvý!“ Ježíš však říká: „Nevěřte ďáblu, je to otec lži.“

Tak jako ryby, které jsou chyceny v síti, tak ani ďábel nemůže uniknout spravedlnosti Boží. Na počátku nebylo ani hříchu, ani zla. Ptáte se, kdy na počátku? O tom hovoří kniha proroka Ezechiela v Starém zákonu. Prorok popisuje Satana jako cheruba – Lucifera, tedy Světlonose. Je tedy duchovní bytostí. Bůh ho stvořil jako dokonalou bytost. Jako ochránce měl za úlohu chránit Boží čest, dobré jméno Boží, jeho majestát. Tento cherub žil nejbližší Bohu. Pro svoji úlohu byl mimořádně obdařen. Byl krásný, moudrý, hudebně nadaný. Z toho vyplývá, že předtím ve vesmíru nebyl znám hřích ani zlo. Soulad a klid v nebi byly náhle narušeny. Přišel zvláštní okamžik. V Satanově mysli vznikla cizí myšlenka, začal Bohu závidět jeho postavení. Na začátku všeho kladného a záporného je vždy myšlenka.

A prorok Izaiáš pokračuje. Lucifer si řekl: vyvýším svůj trůn nad hvězdy živého Boha, budu rovný Nejvyššímu. Lucifera posedla závist. Závist, která je největším zlem i na tomto světě. Celá třetina

andělů se připojila k Luciferovi do odboje proti Bohu.

Bible hovoří o velkém boji. V tom boji vítězí Bůh, který svrhne Lucifera z nebe do omezeného prostoru, v našem případě na Zem. Když Lucifer uviděl, jaký nádherný svět stvořil Bůh a v něm šťastného člověka, v jeho mysli se zrodil dábelický plán.

Když nebudu vládnout ve vesmíru, budu vládnout aspoň nad Zemí (jsou to jen podobenství, nebo se to tak, jak popisují proroci, skutečně stalo?).

A tak řekl Evě: „Jez!“ A ona jedla a dala i Adamovi. Ale co měli jíst? Bible hovoří o zahradě, ráji, Edenu a stromu uprostřed, ale ne o stromu ovocném, ale o stromu poznání dobra a zla. Adam a Eva tehdy ještě nepoznali zlo a Bůh je zkoušel. Říkal jim, aby vyčkali času, a budou moci jíst i ze stromu. Ale Eva byla nedočkavá a nedolala ďáblu pokušení. To, co zažil Lucifer sám, chtěl udělat i lidem. Chtěl, aby i člověk byl svržen a potrestán jako on.

V Bibli popsané pokušení v ráji ukazuje účinek působení Luciferova principu. Obrazně se tam znázorňuje, jak se Lucifer snaží pomocí pokušení vyzkoušet sílu nebo odolnost lidského páru, aby ho při nejnepatrnějším zakolísání ihned nemilosrdně srazil na cestu zničení.

Kdyby Adam a Eva poslechli hlas Boha, a ne hlas Satana, pravděpodobně by poznali tajemství vesmíru. Co to bylo za „jablok“, jež ochutnali? Co to bylo za zvláštní „strom poznání“?

Strom znamená expanzi vesmíru s mnoha větvemi, které představují různé hvězdné soustavy. Jinými slovy strom, který symbolizuje hmotný svět, je odrazem skutečného stromu duchovního světa.

Tento strom je dokonalým odrazem skutečného stromu. Na jeho spodních větvích žijí různí tvorové, jako lidé, zvířata a nižší formy života. Na horních větvích žijí duchové, nebeští andělé a mnoho jiných vyšších forem duchovního života.

Planeta Zem se pokládá za pole činnosti.

I Kabala hovoří o stromu, který se skládá z deseti částí. Nevíme, proč vlastně Bůh zakázal, aby Eva a Adam jedli ze stromu poznání dobra a zla. V první kapitole Genesis se píše: „Plodte se a množte a zaplňte zem.“ Tedy pohlavní styk měli povolený už před pádem do hříchu. Co potom jedli? Určitě ne ovoce, jak je to zvýrazněno na mnohých obrazech, freskách a v knihách.

Víme, že neposlechli hlas Boha, ale poslechli hlas Satana. Pro